

ния, който сѣ още крѣпки, млади и зелени пущать на земя по нѣ-
коя шумчица, или по нѣкоя суха парчица. *З. 168.*

Шума́къ *с. м.* роша. **Шума́че** *ум.* рощица: Когда любицата
ся появи въ планина, ускоцы знають, че планинскій въздухъ ся е
вѣкы ублажилъ, и шума́къ доста е за да ты закрива. *Гн. 161.* Ламитѣ,
колко-то пѣти го гледаха близо до извора, бѣгаха той чиясь при единъ
близенъ шума́къ. *Р. А. 61.* Жената ги повела татъкъ на старна, мѣжду
едни шумади. *Х. I, 18.* Най сетнѣ съгледа нѣкои гѣсти растенія на
една могила, които бѣха като едно шумаче. *Р. А. 31.*

Шума́дия *с. ж.* Сербія между теченіемъ рѣкъ Колубары и Мо-
равы: Доста одиме, доста шетаме, Доста одиме пуста Шума́діа, Доста
гинеми цѣрни сиромаси, Зави бара́къ ты Милошъ войвода. *В. 353.*
Просту тебѣ рамна шума́діа. *М. 47.*

Шумбу́ръ! бултыхъ!: Н. стоялъ съ твоите дѣца на брѣгътъ и
гледаль какъ рибарете ловать риба... Изведнашъ шумбу́ръ... *З. 20.*

Шу́менъ *пр.* шумный, громкій: Така канѣтъ и вечер-та, коя
бидвить пошумна отъ понапрежня-та, защо тога играеть на танецъ
зет-отъ и невѣста-та. *М. р. 516.* Танцоведач-отъ земать свака-та и
играть на шумно-то хоро нежещемъ подсмешни песни. *ib.* Разговорътъ
ставаше по шюманъ и повесель. *Зк. 42.*

Шуместъ *пр.* густолиственный: Азъ възлязохъ на едно високо
и шюместо дърво-та ся крѣхъ. *Х. I, 161.* Ненадѣно съгледаль мѣжду
едни шумести цвѣта въ онази градина, че ся отваря една скрита вра-
тичка. *ib. 11.* Менадытъ съ шумястыя си жезълъ въ рѣка тичать и
викатъ. *Т. 396.*

Шумли́въ *пр.* шумящій: Горнитѣ листіе на върбитѣ зѣхъ да
трѣпѣтъ, и малко по малко тая шумлива струя се пустиа по тѣхъ на
доле до корена (*лепечущая струя*). *Тб. 11.*

Шумо́лж *ил. дл.* шелесту. **Шумо́лене** *с. с.* шелестъ; журча-
ніе: По между тихо шумулене на листьето, зашѣпка, затрѣца нѣ-
що, ту расклащаше мамулитѣ, ту са спираше. *Зк. 142.* Но и въ тъмво
ази пакъ Слущахъ, сладко шумолене Какъ издава водовакъ. *Сб. 115.*

Шумотѣ́вица *с. ж.* шумъ: Той са пробуждалъ отъ най-тихата
шумотѣвица. *З. 149.*

Шумтѣ́ *ил. дл.* 1) шумлю: Около тебе са повдига меризлива
магла; а тамъ далече нѣщо си шуми и ехти изъ долове. *З. 65.* 2)
шиплю: Ако ся полѣе на земя-та нѣкоя силна киселина—то ще земе
да шуми и да врѣ и то толкова повече, колко-то повече има у неѣ
варъ. *Л. Д. 72 р. 237.* **Шумтѣ́не** *с. с.* 1) шумъ: Кога вали градъ
чюе ся едно шюмтеніе; това шюмтеніе излиза отъ удряніе-то на гра-